

Ali Məqamlı Rəhbərin yeni ilin başlaması və Məbəs bayramı münasibətilə televiziya vasitəsilə etdiyi çıxış - 22 /Mar/ 2020

Mərhəmətli və Bağışlayan Allahın adı ilə.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا أَبِي القَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ سِيمَا بَقِيَّةُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى الرَّضا وَلِيَكَ عَدْدٌ مَا فِي عِلْمِكَ صَلَادَةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مَلْكِكَ وَ سَلْطَانِكَ. اللَّهُمَّ سَلِّمْ عَلَى وَلِيِّكَ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى الرَّضا عَدْدٌ مَا فِي عِلْمِكَ سَلَامًا دَائِمًا بِدَوَامِ مَلْكِكَ وَ سَلْطَانِكَ وَ جَبَرُوتِكَ

Hər il biz yeni ilin başlaması münasibətilə ilk görüşümüzü İmam Rzanın (ə) müqəddəs hərəmində əziz Məşhəd əhalisi və ölkənin dörd bir yanından ora gələn zəvvarlarla birlikdə keçirirdik. Novruzumuz o görüşlərlə zinətlənirdi; bu il bundan məhrumuq. Şair deyir:

گر چه دوریم به یاد تو سخن میگوییم
بعد منزل نبود در سفر روحانی

– Uzaq olsaq da, söhbətimizdə səni xatırlayıraq. Mənəvi səfərin yaxını-uzağı olmaz. ⁽¹⁾ Düşüñürəm ki, hər birimiz olduğumuz yerdən İmam Rzaya (ə) məxsus salavati ⁽²⁾ zikr etsək, daha yaxşı olar:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى الرَّضا الْمُرْتَضَى الْإِمامَ الْتَّقِيِّ الْذَّقِيِّ وَ حُجَّتِكَ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَ مَنْ تَحْتَ الْثَّرَى الصَّدِيقِ
الشَّهِيدِ صَلَادَةً كَثِيرَةً نَامِيَّةً زَاكِيَّةً مُتَوَاصِلَةً مُتَرَاوِهَةً كَافِضَلَ مَا صَلَّى يَتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَيَائِكَ

Mübarək Məbəs bayramı münasibətilə hamınızı təbrik edirəm. Bu gün bizim ən böyük dini bayramlarımızdan biridir. Həmçinin bir daha bütün xalqımızı Novruz bayramı, baharın gəlişi münasibətilə də təbrik edirəm.

Məbəs çox əzəmətli bir gündür. Biz Məbəsin əhəmiyyətini anlamalı, bilməliyik. İslam peyğəmbərinin besəti elə bir hadisədir ki, Allah-taala digər peyğəmbərlərdən bu hadisə ilə bağlı öhdəlik sözü almış, bu barədə onlarla əhd-peyman bağlaşmışdır.

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا أَتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَ حِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَ لَتَنَصُّرُونَ هُنَّ

“O vaxtı yadınıza gətirin ki, Allah peyğəmbərlərdən: "Sizə verdiyim kitab və hikmətdən sonra, sizdə olanı təsdiq edən bir peyğəmbər gəldikdə ona mütləq inanıb yardım edəcəksiniz", – deyə əhd almışdır”. (“Ali-İmran” surəsi, 81-ci ayə)

Bu şerif ayəyə əsasən, Allah-taala tarix boyu böyük peyğəmbərlərdən əhd alıb ki, nə vaxtsa onlara İslam peyğəmbəri göndəriləsə, ona iman gətirəcək və kömək edəcəklər. Bəli, iman gətirmək məsələsi aydınlaşdır, kömək etmək isə bu mənənadır ki, onu öz adamlarına, öz ümmətlərinə, öz davamçılarına təqdim edəcək və ona iman gətirmələrini, ona qoşulmalarını istəyəcəklər. Peyğəmbərlərə yardım etməyin ən aşağı həddi budur. Allah-taala digər peyğəmbərlərdən bu barədə əhd alıb. Elə buna görə də, gördüyüümüz kimi, Quranın ayələrindən birində buyurular:

أَلَّا ذَيْ يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرِيْةِ وَالْإِنْجِيلِ

“O kəslər ki, əllərindəki Tövratda və İncildə (adını, vəsfini və əlamətlərini) yazılmış gördükleri rəsula – ümumi (heç kəsin yanında oxuyub elm öyrənməmiş və ya məkkəli) peyğəmbərə tabe olurlar...” “(Əraf” surəsi, 157-ci ayə)

– yəni bizim peyğəmbərimizin adı və əlamətləri təhrif olunmamış Tövrat və İncildə olub. Yaxud başqa bir ayədə Allah-taala Həzrət İsanın dilindən belə buyurur:

دَقْرُتْ مَقَامْ مَعْظَمْ رَهْبَرِي
www.leader.ir

وَإِذْ قَالَ عَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنَى إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيِّنِي مِنَ الدُّورِيَّةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ أَحْمَدٌ

“Onu da xatırla ki, bir vaxt Məryəm oğlu İsa belə demişdi: “Ey İsrail oğulları! Həqiqətən, mən özümdən əvvəl nazil olmuş Tövrati təsdiq edən və məndən sonra gələcək Əhməd adlı bir peyğəmbərlə (sizə) müjdə verən Allahın elçisiyəm!” (“Saff” surəsi, 6-cı ayə)

Həzrət İsa o həzrətin adını da deyir. Odur ki besət bu qədər böyük və önəmli bir hadisədir. Bu məsələyə “Nəhcül-bəlağə”də də toxunulur. Həzrət Əli (ə) buyurur:

إِلَيْكُمْ بَعْثَةُ اللَّهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِإِنْجَازِ عِدَتِهِ وَتَمَامُ نُبُوَّتِهِ مَأْخُوذًا عَلَى الذَّبَيْبِينَ مِيثَاقُهُ

– yəni Allah-taala peyğəmbərlərdən də öhdəlik alıb ki, ona belə bir münasibət göstərəcəklər.

Bəli, besət möhtəşəm bir mənaya malik olub. Mən bu məna barədə qısaca danışacaq və bu məsələni bizim öz vəziyyətimiz, bu günümüzlə əlaqələndirəcəyəm. Belə ki besətin bizim üçün praktik cəhətdən də təsiri var, sərf bir inanc, etiqad deyil.

Besət, ilahi vəhy insanlar üçün müəyyən həqiqətləri aydınlaşdırıcı, bəşəriyyəti bəzi həqiqətlərdən agah etdi. Bu elə həqiqətlərdir ki, əgər bəşər övladları, müxtəlif toplumlar onlara iman gətirib əməli surətdə reallaşdırmağı özlərinə borc bilsələr, gözəl həyatə qovuşarlar. Gözəl həyat nədir? Yəni xoş, faydalı, arzulanan bir yaşayış. Bu həyatın gözəlliyi xoş və arzulanan olmağında, insanların kamala gedən yolda irəliləyişinə yardım etməyində, bütün gözəllik və yaxşılıqlardan faydalana biləcəkdir; həm bu dünyada, həm də axırətdə. Gözəl həyat budur. Qəlbələr bu təlimlərlə, bu həqiqətlərlə tanış olsalar, onlara bağlangsalar, onların tələblərinə əməl edib sadiq qalsalar, heç şübhəsiz, onları gözəl həyat gözləyəcək.

Bu həqiqətlərin bir hissəsi İslam dininin epistemioloji sistemi, yəni bu dinin varlıq, insan, insanın yer üzündəki rolu, Allahın müqəddəs zati, ad və sifətləri ilə bağlıdır. “Kumeyl” duasında oxuyuruq:

مَلَأْتَ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ

Və ya rəcəb ayının duasında oxuyuruq:

بِهِمْ مَلَأْتَ سَمَائِكَ وَأَرْضَكَ

Bu dualarda insanların bu dünyada və ölümdən sonra keçdiyi yol və sair bu kimi mühüm həqiqətlər var. Bunlar İslam dininin epistemioloji sistemini, epistemioloji fikirlər silsiləsini təşkil edir. İlahi vəhy bunları bəşəriyyətə öyrədir, insanlara xəbərdarlıq edir və onları oyadır.

Bu həqiqətlərin digər bir hissəsi isə İslam dininin dəyərlər sistemindən, İslamin təsbit etdiyi, yəni dəyər olaraq tanıldığı dəyərlərdən ibarətdir. İnsanların, toplumların vəzifəsi bu dəyərlərə yaxınlaşmaq, onlara doğru irəliləməkdir; xoşəxtlikləri bundadır. Bura səbir, müləyimlik, güzəşt və sair bu kimi fərdi keyfiyyətlər, azadlıq, sosial ədalət, insanların alılıyi və həyat tərzi kimi həyatda konstruktiv təsirə malik olan ümumi məfhumlar daxildir. Bunlar İslam dininin bizə bəyan etdiyi, anlatdığı dini dəyərlər silsiləsidir. Bəziləri yanlış olaraq düşünürənlər ki, sosial ədalət, azadlıq və sair bu kimi günümüzdə geniş təbliğ olunan anlayışlar İslam dünyasına Qərbdən gətirilib, yaxud İslam mütəfəkkirləri bunları qərbəlilərdən öyrəniblər. Bu, tamamilə səhvdir. Qərbin bu anlayışlarla tanış olduğu heç 3-4 əsr deyil. Qərbəlilər bu məfhumlarla renessansdan sonra tanış olublar. Halbuki İslam dini 1400 il bundan əvvəl bu anlayışları aydın bir şəkildə Quranda bəyan edib. Bir fərqlə ki, qərbəlilər bu anlayışları ortaya atdıqlarına

baxmayaraq, heç vaxt onlara səmimiyyətlə əməl etməyiblər – nə azadlığa əməl ediblər, nə sosial ədalətə əməl ediblər – deyiblər, amma əməl etməyiblər. İslamda isə bu məfhumlar olub və Peyğəmber (s) dövründə onlara əməl olunub.

أَمْرْتُ لِأَعْدَلَ بَيْنَكُمْ

“Mənə sizin aranızda ədalətlə hökm etmək (ədalətli olmaq) əmr olunmuşdur”⁽³⁾ ifadəsi Qurandandır da! Peyğəmbər (s) ədaləti icra etmək tapşırılıb; bu elə sosial, çoxcəhətli ədalət deməkdir. Və ya buyurur:

إِنَّا أَرْسَلْنَا رُسُلًا إِلَيْنَا نَبِيًّا فَوْلَادًا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ

“Biz onlara birlikdə (Allahın hökmlərini bildirən səmavi) kitab və ədalət tərəzisi (şəriət) nazil etdi ki, insanlar (bir-biri ilə) ədalətlə rəftar etsinlər”. (“Hədid” surəsi, 25-ci ayə)

Yəni bütün peyğəmbərlərin və müqəddəs kitabların yer üzünə göndərilməsində əsas məqsəd insanlar arasında ədalətin – yəni həmin o sosial, iqtisadi ədalətin – bərqərar olunmasıdır. Odur ki bunlar İslam dininin qədim anlayışlarıdır.

Yaxud götürək elə azadlıq məsələsini; Əmirəlmöminin Əli (ə) Fransa və digər onun kimi Qərb dövlətlərindən 1000 il əvvəl “Nəhcül-bəlağə”də azadlıq məsələsini önə çəkərək buyurur:

لَا تَكُنْ عَبْدَ غَيْرِكَ وَ قَدْ جَعَلَكَ اللَّهُ حُرًّا

– Allahdan başqasına qul olma, çünki Allah səni azad yaradıb.⁽⁴⁾

Daha bundan da aydın nə ola bilər?! İnsanların azad olduğunu açıq-aşkar bəyan edir. Azadlıq deyərkən də hər cür azadlıq nəzərdə tutulur. Və ya digər bir məşhur cümləsi:

إِسْتَعْبَدْتُمُ النَّاسَ وَ قَدْ خَلَقْتُمُ اللَّهَ احْرَارًا

Burada o dövrün bəzi hökm sahiblərinə xıtab olunur: Allah insanları azad yaratdığı halda, siz onlarla qul kimi rəftar etmək istəyirsiz? Bunlar İslam maarifidir, İslam təlimləridir. İslamda bu cür təlimlər çoxdur; “Nəhcül-bəlağə” və digər islami mənbələrdə bu qəbildən olan anlayışları ifadə edən çoxsaylı söz və ifadələr var. Odur ki İslam dininin dəyərlər sistemi, təlimləri, epistemoloji fikirlər toplusu bunlardan ibarətdir. Bunların arxasında isə hökmlər durur; yəni “olar” və “olmaz”, “et” və “etmə” göstərişləri. İslamin bütün bu hökmləri – istər fərdi, istərsə də ictimai hökmlər – həmin o təlimlərə əsaslanır, o dəyərlərlə səsləşir. Yəni Allah-taalanın bir müsəlman üçün müəyyənləşdirdiyi bütün vəzifələr öz başlangıcını həmin o əsas təlimlərdən götürür, o dəyər məfhumlarına uyğundur və bu yolda yüksəlişə xidmət edir. Bəli, besətlə insanlığa təqdim olunmuş töhfələrin məcmusu budur.

İndi əgər bunların reallaşmasını, bu təlimlərin toplumun ideoloji atmosferində sözün həqiqi mənasında gerçəkləşməsini, bu dəyərlərin insanların əməllərində, davranışlarında özünü göstərməsini, inkişafa yol açan bu hökmlərin həyata keçməsini istəyiriksə, bunun üçün siyasi iqtidara ehtiyac var. Siyasi iqtidar olmasa, soyğunçular tabe olmayıacaq, tənbəllər qaydalara əməl etməyəcək, soyğunçuların, imperialistlərin, kapitalistlərin qaraguruğu onların arxasında gedəcək, yəni peyğəmbərlərin göndərilməsində izlənən məqsəd həyata keçməyəcək. Elə buna görə də Quranda buyurulur ki,

مَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ

“Biz hər bir peyğəmbəri ancaq ona Allahın iznilə itaət olunsun deyə göndərdik”. (“Nisa” surəsi, 64-cü ayə)

Bu təkcə bizim peyğəmbərimizə yox, bütün peyğəmbərlərə aiddir. Onlara itaət olunmalıdır, insanlar onlara tabe olmalıdır. Elə buna görə də Mədinədən bir dəstə adam gəlib Peyğəmbəri (s) ora dəvət etdikləri, Mədinəyə hicrət etməsinə israr etdikləri zaman o həzrət oradaca onların beyətini qəbul etdi.

“Beyət” o deməkdir ki, siz mənim əmrimə tabe olacaqsınız, ora bu şərtlə gəlirəm. Daha sonra Peyğəmər (s) Mədinə şəhərinə daxil olduğu zaman da ilk işi siyasi və ictimai iqtidar yaratmaq olmuşdu; yəni hökumət təşkil etmişdi. Odur ki bu, peyğəmbərlərin missiyasının vacib tələblərindən biridir. Əlbəttə, peyğəmberlərin çoxlu düşmənləri olur:

وَكَذِلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًا شَيْطَانَ الْإِنْسَانِ وَالْجِنِّ

“Beləcə, Biz hər peyğəmbər üçün insan və cin şeytanlarından düşmənlər yaratdıq”. (“Ənam” surəsi, 112-ci ayə)

Hökumət yaradandan sonra bu düşmənlərin sırasına xarici düşmənlər də əlavə olunur. Hökumətin təşkil olunması ilə daxili düşməndən əlavə, xarici düşmənlər də ortaya çıxır. Bu, məlumdur. Çünkü siyaset aləmində olmasan, siyasi iqtidara sahib olmasan, xarici düşmən adama bir o qədər də əhəmiyyət vermir, dediyin sözün dərinliyinə getmir. Siyasi iqtidara çatanda isə ədalətə, azadlığa, hər bir insanın yaxşı, müstəqil yaşamaq hüququna müxalif olan xarici düşmən, təbii ki, sənə də qarşı çıxır.

Bəli, bu gün mən nəyi demək istəyirəm: mən demək istəyirəm ki, İmam Xomeyni (r.ə) də bu model əsasında hərəkət etdi; eynən Peyğəmbərin besəti modeli idi. Təlimlər eynilə Peyğəmbərin Allah-taala tərəfindən insanlara bəyan etdiyi təlimlərdir. Dəyərlər həmin dəyərlərdir. Hökmlər də eynidir. Və bu hökmlərin reallaşması üçün güclü bir imana, qırılmaz bir əzmə, Allaha təvəkkül edən bir qəlbə ehtiyac var idi. Bütün bu xüsusiyyətlər İmam Xomeyninin simasında cəmləşmişdi. O, ilk addımı atıb işə başladı və Allah-taalanın yardımını ilə bu hərəkat gerçəkləşdi. Əlbəttə, İmam bilirdi ki, İran xalqının varlığının dəriniklərində, mayasında İslam dininə iman çox güclüdür, bu xalq mömin bir xalqdır. Bu özü ayrıca bir söhbətin mövzusudur və tam olaraq sübut olunub ki, üzdə nəzərə çarpan bəzi məqamlara baxmayaraq, həm o dövrə, həm də günümüzdə İran xalqı çox güclü imana sahib olub, dini iman bu xalqın qəlbinə çox dərin köklər atıb. Əlhəmdulillah, xalqımızın özünəməxsus keyfiyyətlərindən biri də məhz budur.

İmam bunu bilirdi və elə buna görə də İslam, İslam hökuməti, İslam dövləti məsələsini gündəmə gətirdi. Bunun üçün zəmin də var idi və imam bu zəmini də düzgün dəyərləndirdi. Zəmin isə Pehləvi diktaturasının artıq çox geniş miqyas almış zülmü və bitmək bilməyən korrupsiyadan ibarət idi; həm xaricdən asılı idilər, həm korrupsiyalasmışdır, həm zalım idilər, həm də onlarda həqiqi insanı dərk yox idi. Bütün bunlar da xalqın üzərinə yağıdırıldı, o korruptioner və zalım rejimin nə vəziyyətdə olduğunu hər kəs gördü. Bu, çox münasib bir zəmin idi. İmam Xomeyni bu zəmindən istifadə edərək İslam İinqilabı və İslam Respublikası möcüzəsini yaratdı. İslam İinqilabının və İslam Respublikasının gerçəkləşməsi, həqiqətən də, bir möcüzə idi. Bu möcüzə o nəhəng hərəkatın bərəkəti sayəsində mümkün oldu.

İlk İslam cəmiyyəti, yəni Peyğəmbərin Mədinə şəhərində təşkil etdiyi cəmiyyət – o insanlar Mədinə əhalisi idi, sayıları, tutalım, 7,8, uzağı 10 mindən artıq olmazdı – Peyğəmbərin apardığı maarifləndirmə işinin, qoyduğu hökmlərin və onlara töhfə verdiyi təlimlərin bərəkəti sayəsində o qədər köklü və möhkəm bir cəmiyyət oldu ki, Peyğəmbərdən sonra bəzi əsaslı problemlərin yaşanmasına baxmayaraq, bu hərəkat inkişaf etdi, günbəgün daha da gücləndi. Belə ki, tarixi mənbələrdə də əks olunduğu kimi, hicri 4-cü əsrə, yəni Peyğəmbərin besətindən, ilk İslam cəmiyyətinin yaranmasından 300 il sonra müsəlman cəmiyyəti siyasi cəhətdən dünyada ən geniş yayılmış cəmiyyət idi. Hərbi cəhətdən dönyanın ən güclü ordusuna sahib idi. Elm və mədəniyyət baxımından bütün dünyada ən yüksək səviyyədə idi. Yəni besətdən 3 əsr sonra bu cəmiyyət bu cür inkişaf edərək siyasi, hərbi, elmi və mədəni cəhətdən dünyada belə bir status qazanmışdı. Hələ bu, Bəni-Üməyyə və Bəni-Abbas kimi səriştəsiz və fasid xəlifələrin hakimiyyətdə olduğu dövrlər idi. Əgər onların əvəzinə, məsum imamlar (ə) və ya imamlara yaxın olan insanlar iş başında olsaydilar, heç şübhəsiz, uğurlar olduğundan on qat çox olardı. İslamın hərəkatı budur; inkişaf etmək, güclənmək bu hərəkatın təbiətindədir.

Bu gün də eynilə o cürdür. Bu gün biz vicdanla hərəkət etsək, tənbəllik, səhlənkarlıq etməsək, məsələlərə primitiv yanaşmasaq, İranı o zirvəyə çatdırı bilərik. Əlbəttə, İranı siyasi, hərbi, iqtisadi, mədəni, elmi və sair cəhətlərdən zirvəyə yetişdirmək bizim yaxın hədəfimizdir. Uzaq hədəf isə İslam sivilizasiyasıdır ki, bu da ayrı bir mövzudur.

Düşmənciliklərə isə təəccüblənməməliyik. Bəli, bizim xeyli düşmənimiz var; buna təəccüblənmək lazımdır. Qeyd etdiyim kimi, Quranda Allah-taala buyurur:

وَكَذِلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوا شَيْطَانَ الْإِنْسَانِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا

“Beləcə, Biz hər peygəmbər üçün insan və cin şeytanlarından düşmənlər yaratdıq. Onlar (biri digərini) aldatmaq məqsədilə bir-birinə təmtəraqlı (zahirən gözəl, daxilən çirkin) sözlər təlqin edərlər”. (Ənam” surəsi, 112-ci ayə)

Həm insanlardan, həm də cılardan olan düşmənlər var və onlar bir-birinə kömək də edirlər. Bir sıra ölkələrin kəşfiyyat sistemləri bizim əleyhimizə əməkdaşlıq edir;

يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا

– bir-birini aldatmaq üçün bir-birinə təmtəraqlı sözlər təlqin edirlər.

Məhz buna görə İslamin yer üzünə gəldiyi ilk vaxtlar Əhzab döyüşündə Peygəmbərin ərəb qəbilələrindən – Məkkə və Taifdə, digər yerlərdə yaşayan müxtəlif qəbilələrdən olan düşmənləri əlbir olub, Mədinə yaxınlığında gördükər yəhudiləri də özləri ilə götürüb müharibəyə gəldikləri zaman bu, çox qəribə bir hadisə olduğuna baxmayaraq, müsəlmanlar buna təəccüblənməmişdilər. Quran buyurur:

وَلَمَّا رَأَهُ الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

“Möminlər (müttəfiqlərin) ordu hissələrini gördükdə dedilər: “Bu, Allahın və Peygəmbərinin biziə olan vədididir. Allah və Peygəmbəri düz buyurmuşlar!” (“Əhzab” surəsi, 22-ci ayə)

Yəni möminlər düşmənlərin onların üzərinə bu cür gəldiklərini gördükdə dedilər ki, Allah-taala biziə bunu və etmişdi, sizin düşmənləriniz olacaq, üstünüzə hücum edəcəklər demişdi, budur, o düşmənlər indi gəliblər. Odur ki düşmənin bu hərəkəti bizim etiqadımızın daha da artmasına səbəb oldu, çünkü Allah və Peygəmbərinin dedikləri düz çıxdı, onların bu proqnozu reallaşdı.

وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا ابْيَانًا وَتَسْلِيمًا

“Bu (vəziyyət) yalnız onların (Allaha) imanını və itaətini artırdı”. (“Əhzab” surəsi, 22-ci ayə)

Əlbəttə, bu gün bizim və İslam Respublikasının ən xəbis düşmənimiz Amerikadır. Düzdür, düşmənlərimiz çoxdur, amma aralarında ən xəbis və qatı olanı Amerikadır. Amerikanın rəsmiləri həm yalançı, hiyləgər, həyasız, tamahkar və şarlatandırlar (hərəkətlərinə, dediklərinə baxın, görəcəksiniz ki, necə şarlatan sözlər danışırlar; yəni ən çirkin əxlaqi keyfiyyətlər onların simasında cəmlənib), həm də bütün bunlarla yanaşı, zalimdirlər, ürəkləri daşdır, son dərəcə amansızdırular, terrorçudurlar. Yəni bu gün bizim qarşımızda belə bir düşmən var.

Allah-taala düşmənciliklərə qarşı mübarizə aparmaq üçün Peygəmbərə təlimatlar verir. Besətin əvvəlindən Allah-taala Peygəmbərə səbirli olmayı əmr edir. Bu dövrdə nazil edilmiş surələrdən olan “Müddəsir” surəsində Allah-taala buyurur:

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

“və öz Allahın üçün səbir et!” (“Müddəsir” surəsi, 7-ci ayə)
دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

Quranın ilk surələrindən olan “Müzəmmil” surəsində də buyurur:

وَاصِرٍ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

“və danışılalara səbir et!” (“Müzəmmil” surəsi, 10-cu ayə)

Bu məsələ Quranın digər ayələrində də dəfələrlə vurgulanır. İki yerdə – “Hud” və “Şura” surələrində buyurulur:

وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ

“... və sənə əmr edildiyi kimi (bu yolda) səbatlı ol”. (“Şura” surəsi, 15-ci ayə)

Odur ki Peyğəmbərə necə davranışmalı olduğu barədə təlimat verilib.

Yaxşı, bəs səbir etmək nə deməkdir? Səbir etmək əlini əlinin üstünə qoyaraq oturub hadisələrin nəticəsini gözləmək deyil. Səbir etmək mübarizə aparmaq, müqavimət göstərmək, düşmənin hiyləsi ilə öz düzgün, dəqiq hesablamalarını dəyişməmək deməkdir. Səbir etmək özümüz üçün müəyyən etdiyimiz hədəfləri ardıcıl surətdə izləməkdir. Səbir əzmlə öz işinə davam etməkdir. Səbrin mənası budur. Bu səbat və müqavimət üstəlik ağıl, tədbir və məşvərətlə də birləşəndə – Quranda da buyurulduğu kimi, “هُنَّا هُنَّا شُورَىٰ مُهْمَراً” – “Aranızda məsləhətləşərk iş görün”⁽⁵⁾ – qələbə, mütləq, nəsibimiz olacaq. Əlbəttə, mən qətiyyatlə deyə bilərəm ki, İran xalqı səbirli bir xalqdır; səbirli olduğunu göstərib. Biz rəsmilər, əlbəttə ki, bəzən səbirsizlik etmişik; xalq isə yox; xalqımız tam səbirli olub. Geridə qoyduğumuz 40 il bunu bize açıq-aydın nümayiş etdirir. Təəssüflər olsun ki, bizim bəzi psevdö-ziyalılarımız da səbirsizlik göstəriblər, onlardan bəziləri bu səbirsizliklərini hətta düşmənlə əməkdaşlığı, düşmən qüvvələrlə dilbir olmağa qədər inkişaf etdiriblər. Əlbəttə, bəziləri belə davranışları, amma buna tam eks mövqedə bizim mömin gənclərimiz durur. Əlhəmdulillah, sayları da kifayət qədər çoxdur, inşallah, günbəgün daha da artacaqlar. Mədəniyyət, elm, texnologiya, siyaset arenalarında, beynəlxalq proseslərin dərki – yəni qlobal arenada gedən prosesləri düzgün dərk etmək baxımından, tam tərsinə, bax belə gənclərimiz də var ki, qeyd etdiyim kimi, onların sayı günbəgün daha da artır. Deməli, səbir etmək təslim olmamaq, zəifləməmək, tərəddüd keçirməmək, ağıl və cəsarətlə düşmənin qarşısını alıb onu məğlub etmək deməkdir. Quran buyurur:

إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مَا تَتَيَّبْنَ

İçərinizdə iyirmi səbirli kişi olsa, iki yüz kafirə, yüz səbirli kişi olsa, min kafirə qalib gələr. (“Ənfal” surəsi, 65-ci ayə)

Sizdən 10 nəfər onlardan 100 nəfərlə, 20 nəfər 200 nəfərlə üz-üzə gəlib qələbə qazana bilər; şəraitdən asılı olaraq; müəyyən şərait üçün sayca özünüzdən 10 dəfə artıq qoşunla, digər şərtlər üçünsə 2 dəfə artıq qoşunla üz-üzə gələ bilərsiniz deyir.

Mən son vaxtlar etdiyim çıxışlarda dəfələrlə vurgulamışam ki, ölkəmiz güclənməlidir. ⁽⁶⁾ Ölkənin güclənməsi bizim hədəflərimizdən biridir. Bu da besətin əsas prinsiplərindəndir; bu da besətdən götürülüb; bu da Quranə əsaslanır. Quran buyurur:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ

“(Ey möminlər).... düşmənləri (münafiqləri) qorxutmaq üçün kafirlərə qarşı bacardığınız qədər qüvvə tədarük edin”. (“Ənfal” surəsi 60-cı ayə)

Əlinizdən gəldiyi qədər gücünüzü artırın. İlk baxışdan burada hərbi gücün nəzərdə tutulduğunu düşünmək olar, lakin görünür, hərbi gücdən daha geniş bir məna əhatə olunur. Güc anlayışının müxtəlif aspektləri var; iqtisadi güc ola bilər, elmi güc ola bilər, mədəni güc ola bilər, siyasi güc ola bilər – hansı ki siyasi güc üçün də siyasi müstəqillik zəmin yaradır – təbliğat gücü ola bilər. Vaxt keçdikcə ölkə və xalqın güclənməsinin digər müxtəlif sferaları ortaya çıxır. Misal üçün, hazırda demoqrafik baxımdan gənc əhalinin say göstəricisinin qorunması ölkənin güc faktorlarından biridir. Elə buna görə də mən daim doğumun səviyyəsinin yüksəldilməsi məsəlesi üzərində bu qədər dururam. Bu gün bizim ölkəmiz gənc bir ölkədir. Ölkədə doğumun səviyyəsi lazımi həddə və kifayət qədər olmasa – misal üçün, hazırda lazımi həddə deyil – bir neçə il sonra ölkədə gənc nəsil azalacaq. Gəncləri az olan ölkənin isə inkişafı da aşağı olur. Güc faktorlarından biri cəmiyyətdə gənclərin say çoxluğununu qoruyub saxlamaqdır. Yaxud bu gün kiberməkanda güclü olmaq həyatı əhəmiyyət daşıyır. Bu gün kiberməkan bütün dünyada insanların həyatına hakimdir. Bəziləri bütün işlərini internet üzərindən həyata keçirirlər. Bu sferada güclü olmaq həyatı əhəmiyyətə malikdir. Və ya misal üçün, səhiyyə sahəsində güclü olmaq həyat əhəmiyyətli bir məsələdir. Allaha şükürler olsun ki, bu sahədə bizim həkimlərimiz, elm adamlarımız, mütəxəssislərimiz çox işlər görüblər.

Mənim cari ilin şəhəri olaraq seçdiyim “Sığrayışlı istehsal” məsəlesi də, əslində, güc faktorlarından biridir. İstehsalda sığrayış müşahidə olunmalıdır. Təkcə ötən il vurğuladığımız istehsalın rövnəqlənməsi kifayət etmir. İstehsalın rövnəqlənməsi bu sahədə bir hərəkətliliyin meydana gəlməsi deməkdir ki, bu da artıq ölkədə baş tutub. Amma bu, kifayət deyil. Bizim bundan daha artıq – sığrayışlı istehsalə ehtiyacımız var. Əlbəttə ki, sığrayışlı istehsalın öz tələb və şərtləri var. Məsələ yalnız inəvstorların, yaxud zavod direktorlarının daha çox istehsalə cəhd göstərməsi ilə bitmir. Bunun üçün bütün aidiyyətli qurumlar öz işini görməlidir: qaçaqmalçılığın qarşısı alınmalıdır, lüzumsuz idxalın qarşısı alınmalıdır, istehsalçılar üçün həvəsləndirici tədbirlər görülməlidir, dövlətin maliyyə dəstəyindən suisitfadə edən şəxslər ciddi surətdə hüquqi məsuliyyətə cəlb olunmalıdır. Bu kimi bir sıra işlər var ki, əgər onlar həyata keçirilsə – inşallah, bu il həyata keçirilməlidir – istehsalda sığrayış reallaşar.

Əlbəttə ki, hazırda biz qlobal pandemiya şəklini almış bir xəstəliklə üz-üzə qalmışıq. Bu virus, demək olar, dünyanın bütün ölkələrində genişlənməkdə və tələfatlara səbəb olmaqdadır. İndi bəziləri ölkələrində nə baş verdiyini açıq deyir, bəziləri isə gizlədir. Bəzi bəyanatlara diqqət yetirəndə anlaşıq olur ki, onlar heç də həqiqətə uyğun deyil. Bu virus genişlənir. Bu xəstəlik Quranın bu şərif ayəsinin təcəssümüdür:

وَلَنَبْلُوَذُكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالجُوعِ وَنَقْعَ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ

“Əlbəttə, Biz sizni bir az qorxu, bir az acliq, bir az da mal, can (övlad) və məhsul qılılığı ilə imtahan edərik”. (“Bəqərə” surəsi, 155-ci ayə)

Həm özü ilə qorxu gətirib – bəzi insanlar, həqiqətən də, qorxuya düşüblər – həm iqtisadi problemlər ortaya çıxarıb, həm də mal, can və məhsul qılığı yaradıb. Lakin bunun ardınca Allah-taala buyurur:

وَبَشِّرْ الصَّابِرِينَ

“(Ya Rəsulum! Belə imtahanlara) səbir edən şəxslərə müjdə ver!”

Burada da səbir etmək lazımdır. Bu yerdə səbir etmək düzgün davranışın, ağılla iş görməkdir. Əlbəttə, aidiyyətli qurumların rəsmiləri lazımı göstərişləri veriblər və inşallah, bu göstərişlərə əməl olunmalıdır. Bu tövsiyə və göstərişlərə hər kəs əməl etməlidir. Bütün bunlar vətəndaşların özlərinin və ümumilikdə cəmiyyətin sağlamlığının qorunması, bu təhlükəli xəstəliyin kontrol altına alınması üçündür. Odur ki hamı bu göstərişlərə əməl etməlidir.

Koronavirusla bağlı bir məqamı da qeyd etməyim pis olmaz: ABŞ rəsmiləri İrana dərman və tibbi ləvazimat baxımdan yardım etməyə hazır oldulqarını indiyə qədər bir neçə dəfə deyiblər. Bunu artıq bir neçə dəfə bəyan ediblər ki, siz bircə istəyin, biz sizə kömək etməyə hazırlıq. Bu dedikləri çox qəribədir. Əvvəla, sizin özünüzdə bu ləvazimatların çatışmazlığı var. Bu gün Amerikadan xəbərlər gelir, yəni özlərinin dediklərindən belə məlum olur,

ayrı-ayrı şəhərlərin merləri, şatların səhiyyə rəsmiləri, xəstəxana rəhbərləri özləri açıq-əşkar bildirirlər ki, qorxunc bir çatışmazlıqla üzləşiblər; həm xəstəliyin, yoluxmanın qarşısının alınması, həm də yoluxmuş insanların müalicəsi baxımından. Varınızdırsa, belə əliaçiqsınızsa, özünüzə işlədin. İkincisi, siz amerikalılar özünüz bu virusu yaratmaqdaittiham olunursunuz. Mən bu ittihamın reallığa nə qədər uyğun olub-olmadığını bilmirəm, amma ortada belə bir ittiham olduğu bir halda, hansı ağıllı sizə inanıb sizdən dərman yardımını qəbul edər?! Ola bilsin, sizin verdiyiniz dərman bu xəstəliyin daha da genişlənməsi üçün bir vasitədir. Sizin heç bir etibarınız yoxdur, sizə inanmaq olmaz. Ola bilsin, sizin buraxdığınız, yaxud bizə göndərdiyiniz dərman bu virusu daha da qalıcı edəcək, qurtarmasına əngəl olacaq. Bu ittiham doğru olsa və bu virusu siz yaratmış olsanız, sizdən bu işləri də gözləmək olar. Yaxud ola bilsin ki, həkim adı ilə göndərdiyiniz mütəxəssis də bura özünüzün istehsal etdiyiniz zəhərin təsirini yaxından müşahidə etmək üçün gələcək. Çünkü deyilənə görə, xalqımızın genetik xüsusiyyətləri ilə bağlı müxtəlif yollarla əldə etdikləri məlumatlar əsasında bu virusun bir hissəsinə özəlliklə İran üçün düzəldiblər. Ola bilsin, o mütəxəssisləri də gələcək görsün ki, necə təsir göstərir; daha geniş məlumat toplayıb düşmənçiliklərinə daha da artıracaqlar. Odur ki bu yardım səhbəti İran xalqı içərisindən kiminsə qəbul edə biləcəyi bir məsələ deyil.

Və son olaraq üzümü xalqımıza tutub demək istəyirəm ki, mənim əzizlərim! 40 ilin təcrübəsi bizə göstərir ki, ölkəmiz istənilən müstəvidə ona əngəl olan qüvvələrlə mübarizə aparmaq, problemlərini həll etmək potensialına sahibdir. Yəni ölkəmiz indiyə qədər qarşılaşlığı və ya bundan sonra qarşılaşacağı bütün problem və çətinliklərə sinə gərib qələbə qazanmaq üçün fövqəladə imkan və potensiala malikdir. Ölkəmizin potensialı çox yüksəkdir. Əsas odur ki, rəsmilər bu potensiali aşkarlaşın, tanısın və bütün sferalarda mömin insanlar, stimullu gənclər işə cəlb olunsun; gənc, stimullu, mömin, şəriətin tələblərinə əməl edən kadrlar. Çünkü şəriətə əməl edn insanın xəyanət etmək ehtimalı dinə inanmayan insanla müqayisədə daha azdır. Bizi hədəfimizə yaxınlaşdıracaq amil budur.

Mən bir daha tövsiyə edirəm ki, Koronavirusa Qarşı Mübarizə Milli Komitəsinin elan etdiyi, yayılmışlığı göstərişlərə, inşallah, hamı əməl etsin. Hətta dini toplantılar da fasilə verilib. Ölkəmizin tarixində belə bir şey olmayıb ki, hətta məsələn, müqəddəs ziyanətgahlar bağlaşın, cümə və camaat namazları qılınmasın. İndiyə qədər heç vaxt belə bir şey olmayıb, amma nə etmək olar? Başqa çarə olmayıb, belə məsləhət olub, belə də ediblər. Bütün göstərişlərə əməl etsinlər ki, Allah-taala tez bir zamanda bu bələni İran xalqının, bütün müsəlman xalqlarının, bütün bəşəriyyətin üzərindən yox etsin, inşallah.

Allahın salamı, rəhməti və bərəkəti nəsibiniz olsun.

(1) Hafiz, Qəzəliyyat

(2) Kamiliż-ziyarat, səh. 309

(3) "Şura" surəsi, 15-ci aya

(3) Nəhcül-bəlağə, 31-ci məktub

(4) "Şura" surəsi, 38-ci aya

(5) O cümlədən Şərqi Azərbaycan əhalisi ilə görüş (29.11.1398)